

[Holger K. Nielsen]

Vi er nødt til at tage den diskussion langt mere alvorligt både i forhold til solidariteten med den fattige del af verden og i forhold til os selv, fordi miljøproblemerne og deres løsning er noget, vi skal forholde os til, og det kræver noget af os.

Til sidst vil jeg sige lidt om EF, og uden at jeg skal gentage, hvad jeg har sagt tidligere, fornemmede jeg, at da statsministeren skulle redegøre for, hvordan han så et dansk forhandlingsudspil, og hvilke partier der skulle være bag det, var det – det kunne man forvente – regeringspartierne, Socialdemokratiet, Kristeligt Folkeparti, Det Radikale Venstre, Centrum-Demokraterne og, som han tilføjede, forhåbentlig også visse andre partier. Det kom over læberne på statsministeren, men det faldt ham svært. Jeg kunne se, at det faldt ham svært at sige, at det måske kunne være en fordel, at der var andre partier med.

Lad mig da hjælpe lidt og sige, at jeg ikke tror, det vil gå særlig godt, hvis man bruger det samme flertal igen. Jeg indrømmer, at der bestemt kan komme meget sukker på Maastricht-traktaten, bestemt, og der kan nok laves nogle ændringer, så man formelt kan sige, at man kommer med et andet udgangspunkt til befolkningen, men jeg vil også godt tilføje, at hvis der ikke er tale om reelle ændringer i substansen, hvis der ikke er tale om ændringer, som accepterer, at danskerne ikke vil unionsudviklingen, ikke vil denne EF-union, som andre EF-lande vil – det er et problem, der er fuldstændig reelt i EF-samarbejdet i øjeblikket – og hvis vi ikke finder en fornuftig og frugtbar løsning på det, går det ikke godt ved den nye folkeafstemning, vi skal have, og i sig selv vil jeg advare meget mod, at man forsøger at køre noget igennem med det samme flertal. Men det centrale her er, at hvis man kommer med noget, der kun kan opfattes som formelle ændringer, måske nogle præciseringer eller sådan noget, uden at der er substantielle ændringer, går det galt, og det vil være skidt, især for det land, vi lever i, og det vil være skidt for os alle sammen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

(Foretaget på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, angivne måde).

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 1 af Lykketoft (S) (se foran)

vedtoges med 109 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV, KRF, Steenholdt (GrønL.) og Breckmann (Fær.)) mod 8 (FP).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 2 af Holger K. Nielsen (SF) (se foran).

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 3 af Pia Kjærsgaard (FP) (se foran).

Hermed sluttede åbningsdebatten.

Meddelelser fra formanden:

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af Folketinget Kirsten Jacobsen (FP), Kim Behnke (FP), Aage Brusgaard (FP), Kørke Christensen (FP) og Pia Kjærsgaard (FP) har meddelt mig, at de ønsker til statsministeren at stille følgende:

Forespørgsel.

»Hvorledes vil regeringen sikre, at ejere af fast ejendom, hvis økonomi i forvejen er tyngt af de høje skatter i Danmark, ikke bliver yderligere belastet på grund af de store stigninger i værdiansættelserne i forbindelse med den 19. almindelige vurdering?«

(Forespørgsel nr. F 2).

Medlemmer af Folketinget Jens Thoft (SF), Gade (SF), Jes Lunde (SF) og Rahbæk Møller (SF) har meddelt mig, at de ønsker til skatteministeren at stille følgende:

Forespørgsel.

»Hvilke initiativer agter regeringen at tage på baggrund af rapporten fra Udvalget om Personbeskatning?«

(Forespørgsel nr. F 3).

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 20. oktober 1992 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.